

Speech Kars Veling tijdens 5e UnieCongres Zaterdag 23 Maart 2002 - 15:18 *Speech van Kars Veling, gehouden tijdens het 5e UnieCongres van de ChristenUnie op 23 maart 2002 te Apeldoorn.*

Politiek met idealen!

Durven kiezen voor normen, daar gaat het om!

De boosheid over de gevestigde politiek en speciaal over Paars zit diep. Mensen hebben leedvermaak over de leiders van de grote partijen en zeggen steun te geven aan Pim Fortuyn, die lak heeft aan de machthebbers. Het is ook niet vreemd. Stel je voor, ik spreek u toe, maar met m'n rug naar u toe. Wat hoor je mompelen? Regeerakkoord, economische groei, dat hebt u mij niet horen zeggen, affaire – schandaal – sorry, regeerakkoord, torentje. Dat maakt mensen kwaad.

Maar wat gebeurt er nu? Nog steeds vaak met de rug naar de samenleving toe. Wat hoor je roepen? Pim Fortuyn, strategie, beter communiceren, Jip en Janneke, Wiegel inschakelen, Melkert restylen, zeggen waar het op staat. Dat moet anders.

Politieke partijen moeten hun verantwoordelijkheid nemen en de mensen aankijken!

De ChristenUnie doet dat! Wij zijn een uitgesproken partij met een heldere boodschap. Principieel, dat wil zeggen dat kiezers ons kunnen narekenen en dat we vóór en na de verkiezingen hetzelfde zeggen.

De Nederlandse democratie is in grote verwarring.

Dat is niet pas geleden begonnen. Politieke partijen zijn al heel lang geleden gaan lijken op de consumentenorganisaties. Dat heeft de democratie gemaakt tot een soort doorlopend opinieonderzoek. Principes zijn steeds meer op de achtergrond geraakt. Het ging steeds meer over bestuurlijke en vooral ook partijpolitieke berekening. Door sommige partijen werd gepleit voor meer directe democratie. Zo zou je van de nood van afkalvende politieke partijen een deugd kunnen maken. Iedere burger met een stemkastje thuis om over elk volgend item te laten weten: voor of tegen.

Pim Fortuyn laat zien wat de uitkomst van de ontwikkeling is. Een democratie zonder principes is stuurloos!

De ChristenUnie staat voor principiële politiek, voor politiek met idealen! Veel mensen in Nederland herkennen zich in de opstelling van de ChristenUnie. De onstuimige groei in ledenaantal bewijst dat. De laatste twee maanden weer 800. Ik heb het in de rondreis voor de gemeenteraadsverkiezingen ook gemerkt. De ChristenUnie heeft een stevige basis in de samenleving. Ik heb gesproken met mensen die hart hebben voor hun stad, voor hun dorp, voor hun streek. Ik heb gesproken met mensen die in hun werk durven kiezen voor normen, met vrijwilligers die ongeneeslijk zieke mensen verzorgen, met mensen die zich inzetten voor het milieu en voor de natuur, met idealisten die drugsverslaafden een huiskamer bieden, met mensen die hun wijkgemeenschap sterker maken, met helpers in asielzoekerscentra, met mensen die veel vrije tijd steken in hulp aan 'verre naasten'.

De christelijke achterban van de ChristenUnie heeft stevige wortels.

Overal heb ik uitgesproken christenen ontmoet die betrokken zijn op de samenleving. Op veel manieren, niet alleen politiek. Dat is belangrijk. Op twee manieren. In de eerste plaats in de politiek, in de Tweede Kamer. De ChristenUnie is een stabiele factor in de Nederlandse politiek. En dat is belangrijk om te kunnen werken aan de toekomst. De ChristenUnie heeft een programma dat verplichtend is, ook op langere termijn. Wij willen laten zien en eraan werken dat het niet nodig is te berusten in onveiligheid op straat en in de trein, in een samenleving die stijf staat van de stress, in verloederende wijken, in kortschietende zorg, in de dood als antwoord op lijden, in verschaald onderwijs, in vuilnis op de televisie. Maar – en dat is net zo belangrijk – problemen oplossen is niet iets van de overheid alleen.

Daarom is het belangrijk dat de ChristenUnie ook een maatschappelijke beweging is.

En ook op terreinen waar de overheid tekort schiet en waar dat menselijkerwijs gesproken niet gauw veranderen zal, leunen christenen niet achterover. Zo ben ik zelf actief in de VBOK die de abortuspraktijk in Nederland een kwaad blijft noemen, maar die daarbij veel vrouwen en meisjes helpt als ze ongewenst zwanger zijn. Al sinds de tijd van de eerste christelijke gemeenten was dit kenmerkend: omzien naar mensen die steun nodig hebben. Men herkende elkaar als volgelingen van Koning Christus, aan het herkenningsteken van de vis. De letters van de Griekse woorden die uitdrukken dat Jezus Christus redder is en koning, vormen het woord ichthus, vis.

Laat de ChristenUnie als uitgesproken christelijke partij maar een voorbeeld zijn van maatschappelijke betrokkenheid.

De ChristenUnie wil idealen concreet maken, ook in de Tweede Kamer. Ik noem twee concrete voorbeelden. Een veilige samenleving vraagt een aanpak over een breed front. Versterking van politietoezicht is nodig, maar vooral ook een andere opstelling van overheid. Consequent straffen waar jongeren over de schreef gaan is nodig, maar net zo belangrijk is het jongeren ook betrekken bij de samenleving. Ontwortelde groepen met een allochtone achtergrond moeten weten dat het mens is, maar we moeten ook beseffen dat er een probleem schuilt bij de volwassen generatie die in de opvoeding niet durft te kiezen voor normen. De overheid moet ophouden met drugs gedogen, maar tegelijkertijd moeten we werken aan een sluitende aanpak om mensen te ondersteunen en te blijven stimuleren zich los te vechten uit hun verslaving. Een veilige samenleving vraagt een consequente overheid. Een veilige samenleving vraagt ook inspanning van ons allemaal.

Een tweede voorbeeld. Een gezonde samenleving kan niet zonder sterke gezinnen. Dat vraagt om een heel ander beleid, over een breed front en consequent volgehouden. Financiële steun is nodig voor gezinnen met kinderen, onder andere in de vorm van een kindgebonden budget dat ouders de keuze laat. Het huwelijk als de verbinding van een man en een vrouw moet serieus worden genomen, niet in de laatste plaats in het belang van kinderen. Dat betekent onder andere dat we moeten ophouden met een beleid dat maar doorgaat moeders en vaders geforceerd de arbeidsmarkt op te jagen. De verantwoordelijkheid van ouders voor hun kinderen moet worden onderstreept. Daarom vindt de ChristenUnie de vrijheid van onderwijs zo belangrijk! Ook dat is gezinsbeleid.

De ChristenUnie wil dat de overheid actief ruimte maakt voor mensen om te leven! Ook in gezinnen.

De ChristenUnie heeft een idealistische programma. Dat klinkt haast ouderwets, niet? Maar waarom eigenlijk? Niet met de benen op de grond? Hoe dat zo? De ChristenUnie heeft een programma dat vanuit verschillende gezichtshoeken overtuigend is. U hoeft dat niet te geloven omdat ik het zeg. De belangenvereniging van chronisch zieken en gehandicapten herkent in het programma van de ChristenUnie een concreet beleid dat ook mensen met een beperking volwaardig deelnemen in de samenleving mogelijk maakt. De regionale kranten schreven dat boeren het beste bij de ChristenUnie terecht kunnen. Wat dit betreft, staan er op korte termijn concrete dingen op stapel. De overname van bedrijven aan kinderen moet gemakkelijker. En de bureaucratie rond mestboekhoudingen kan simpeler. De milieubeweging vindt ons programma overtuigend op groene thema's.

Een FNV-afdeling concludeerde dat het ChristenUnie-programma een uitgesproken sociaal karakter heeft. De samenwerkende organisaties in de ontwikkelingssamenwerking herkent in het ChristenUnie-programma ons pleidooi voor meer rechtvaardigheid in de wereld.

En ons programma is ook heel nuchter doorgerekend. De ChristenUnie is geen mooi-weer-partij.

De voornemens in het programma zijn realistisch, zoals zal blijken uit de berekeningen van het Centraal Plan Bureau. De ChristenUnie presenteert een programma dat evenwicht en scherpte combineert. Die scherpte daagt uit, ook kiezers. Kiezen voor normen vraagt – hoe vreemd het ook mag klinken – durf, lef.

De ChristenUnie hééft durf tegendraads te zijn. En dat willen we na 15 mei graag nog sterker duidelijk maken dan nu. Tegen de gemakzucht in de politiek, die bij beleidskeuzes alleen maar kijkt naar de publieke opinie. Draagvlak is belangrijk, maar het is de taak van de politiek om actief draagvlak te zoeken voor normen die de samenleving ten goede komen. Tegen een politieke cultuur waarin het balletje op het Binnenhof wordt rondgespeeld.

De ChristenUnie durft – nu de politiek te drukker heeft met zichzelf dan ooit – idealen te stellen.

Somber omkijken is niet genoeg. Waar zijn de idealen in onze samenleving? Wie durft hardop te pleiten voor de 1 % van het bruto binnenlands product voor steun van ontwikkelingslanden en hun burgers? Wie durft hardop te blijven zeggen dat het mensen niet toekomst te beschikken over leven en dood, en dat dus de praktijk van abortus provocatus en ook van euthanasie onaanvaardbaar is?

Wie durft hardop te zeggen dat we niet mogen berusten in de groei van de aantallen mensen die op straat zwerven? Wie durft in alle duidelijkheid op te komen voor een economische ontwikkeling die het leven dient en niet tiranniseert? We zullen in de komende tijd aan kiezers duidelijk maken waar de ChristenUnie voor staat.

Durf te kiezen voor normen. Met de ChristenUnie wil ik mijn nek uitsteken. Zonder poeha, maar wel heel duidelijk, eerlijk en echt. Nederland heeft een uitgesproken christelijke partij nodig!

Geve God dat de ChristenUnie iets goeds kan betekenen voor Nederland